

296

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 lipca 1960 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w Akademii Medycznej w Warszawie.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Warszawie tworzy się Katedrę Biochemii.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. A. Pacho

297

PISMO OKÓLNE Nr 131 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1960 r.

w sprawie udzielania młodocianym pracownikom urlopów wypoczynkowych.

W celu umożliwienia młodocianym pracownikom wykorzystania urlopu wypoczynkowego w okresie letnich ferii szkolnych, po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustala się, co następuje:

1. Młodocianym, którzy są objęci obowiązkiem dokształcania się, zakłady pracy mogą udzielić w okresie letnich ferii szkolnych urlopu wypoczynkowego przysługującego w myśl ustawy dopiero po roku pracy, w terminie wcześniejszym, jeżeli młodociany przepracował w zakładzie pracy co najmniej 10 miesięcy, wypełnia systematycznie obowiązek dokształcania się i właściwie wykonuje swoje obowiązki w zakładzie pracy.

2. Urlop wypoczynkowy w przypadkach, o których mowa w ust. 1, przysługuje młodocianemu w takim wymiarze, w jakim przysługiwałby mu, gdyby był udzielony po roku pracy. W razie wcześniejszego jednak udzielenia urlopu należy młodocianego powiadomić pisemnie, że nie zostanie mu wypłacone wynagrodzenie (płatne z dołu) za czas urlopu na wypadek, gdyby nie zgłosił się do pracy po ukończeniu urlopu. Urlop może być udzielony, jeżeli pracownik na piśmie wyrazi zgodę na ten warunek.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

298

PISMO OKÓLNE Nr 132 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 sierpnia 1960 r.

w sprawie wykonywania nadzoru nad publicznymi przedsięwzięciami rozrywkowymi.

Dotychczasowe obserwacje nad działalnością rozrywkową wskazują na to, że w dalszym ciągu w tej dziedzinie napotyka się działalność prowadzoną niezgodnie z obowiązującymi przepisami. Naruszenie obowiązujących przepisów występuje najczęściej w następujących przypadkach:

- imprezy odbywają się często bez uzyskania zezwolenia, wymaganego od urządzającego imprezę, zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. — Prawo o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. Nr 85, poz. 632),
- imprezy, których program obejmują teksty słowne, odbywają się niekiedy bez zezwolenia właściwego urzędu kontroli prasy, publikacji i widowisk,
- urządzający imprezy unikają płacenia należnych podatków.

W celu wzmocnienia walki z naruszeniami prawa przypomina się, co następuje:

1. Wszyscy organizatorzy publicznych artystycznych imprez estradowych i widowiskowych powinni posiadać zezwolenia uprawniające do organizowania tych imprez. Zezwolenia dla przedsiębiorstw podległych bezpośrednio Ministrowi Kultury i Sztuki wydaje Ministerstwo Kultury i Sztuki, a dla przedsiębiorstw podległych bezpośrednio prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — wydziały kultury prezydentów tych rad.

Zezwolenia dla spółdzielni usług artystycznych wydają wydziały kultury prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) na podstawie opinii kolegium wydziału kultury w porozumieniu z Ministerstwem Kultury i Sztuki. Zezwolenia dla prywatnych organizatorów (impresariów) wydawane są w trybie i na warunkach ustalonych w piśmie okólnym nr 31 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 7 listopada 1958 r. w sprawie załatwiania podań organizatorów (impresariów) o pozwolenie na organizowanie imprez artystycznych i rozrywkowych.

2. Instytucje i organizacje nie wymienione w ust. 1 mogą organizować dorywcze imprezy artystyczne i widowiskowe tylko za pośrednictwem upoważnionych organizatorów z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 6, poz. 17 i z 1959 r. Nr 24, poz. 151).

3. Zezwolenia na prowadzenie stałej działalności na terenie województwa powinny być wydawane na jednolitym dla całego kraju blankiecie urzędowym według załączonego wzoru (druk ścisłego zarachowania). Wydziały kultury powinny powiadamiać Ministerstwo Kultury i Sztuki (Zespół do Spraw Teatru) o wydawaniu stałych zezwoleń na prowa-